

lemmer af Folkenes Forbund om Konventionen, for at den retlige Ordning, som denne fastsætter med Hensyn til Aalandsøerne, kan blive almindelig anerkendt. Artikel 9 bestemmer endvidere, at Konventionen med de kontraherende Parters enstemmige Samtykke vil kunne forelægges enhver Magt, der ikke har undertegnet den, og hvis Tiltræden som kontraherende Part det senere maatte vise sig ønskeligt at opnaa. I Medfør af denne Bestemmelse har Kammerherre Bernhoft som Aalandskonferencens Præsident tilsendt Folkeforbundets permanente Sekretariat Konventionens Original til Opbevaring og anmodet det om at tilstille de enkelte Magter bekræftede Genparters af Konventionen saa vel som at modtage Ratifikationsdokumenterne og eventuelle senere Tiltrædelseserklæringer.

Sluttelig ønsker jeg med Hensyn til de Bestemmelser i Konventionen, der har særlig Interesse for Danmark som Garartimagt, at fremhæve, at den retlige Forpligtelse, som Danmark paatager sig ved at ratificere Konventionen, gaar ud paa, efter Opfordring af Raadet, at sende en Repræsentant til at tage Sæde i dette; en Forpligtelse til at bidrage til Iværksættelsen af aktive Foranstaltninger opstaar først, naar Raadet derom har taget enstemmig Beslutning, hvortil saaledes kræves den danske Repræsentants Samtykke. I hvert enkelt forefaldende Tilfælde vil Danmark gennem sin Repræsentant i det udvidede Raad ikke blot kunne udtale sig om Arten og Omfanget af de Foranstaltninger, i hvilke Danmark maatte se sig i Stand til at deltage, men det vil gennem sin Stemmeafgivning kunne træffe Afgørelse af, hvorvidt det skal deltage i deres Udførelse. Med Hensyn til Konventionens Ikrafttræden bestemmer Artikel 10, at Protokollen over den første Ratifikations Deponering skal affattes, saa snart Flertallet af de underskrivende Magter, derunder Finland og Sverige, er i Stand til at skride dertil. Konventionen vil altsaa ikke kunne træde i Kraft, før 6 af de 10 Traktatmagter, deriblandt Sverige og Finland, har deponeret deres Ratifikation i Folkeforbundets permanente Sekretariat i Genf. Sverige har allerede ratificeret Konventionen, og i Finland har Rigsdagens Udenrigsudvalg forleden vedtaget at godkende Konventionen. Da saaledes af de to nærmest interesserede Parter den ene allerede har ratificeret, medens den andens Ratifikation synes at være nær forestaaende, har jeg anset det for rettest nu at fremsætte for Rigsdagen Forslag til Beslutning om Danmarks Ratifikation. Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at anbefale Forslaget

til det høje Tings Velvillie og til hurtig Fremme.

Birke: Den Dom, som Folkeforbundsraadet har fældet med Hensyn til Aalandsøerne, hvorved Suveræneteten over disse Øer blev tilkendt Finland, og den Konvention, som her foreligger, og som slutter sig dertil, er et af de Resultater, som Raadet kan opvise af sin Virksomhed i den almindelige Freds Interesse, og derfor maa dette Resultat hilses med Glæde. Det, som for os har Betydning ved denne Lejlighed, er, om Danmark ved at tiltræde denne Konvention paatager sig Forpligtelser, som kan have betænkelige Følger for Landet. Konventionen gaar kort sagt ud paa at sikre Øernes Neutralisering i Krigstilfælde og at forbyde, at der paa Øerne opretholdes eller anlægges Befæstningsanlæg eller nogen som helst Indretning, der kan tjene Krigsformaal. Ved at tiltræde Konventionen paatager vi os vel en Garantiforpligtelse i saa Henseende, men, som den højtærede Udenrigsminister ogsaa har fremhævet, skal den Beslutning om Forholdsregler, som i givet Tilfælde skal tages, træffes i Folkeforbundsraadet med Enstemmighed; hvis den ikke bliver enstemmig, er den ikke bindende for den enkelte Magt. Da nu Danmark selv er repræsenteret i Raadet ved den Lejlighed, vil der ikke kunne komme til at foreligge nogen bindende Beslutning for os, hvis vi ikke selv har givet vort Samtykke til Beslutningen. Der synes da ikke at kunne være nogen Betænkelighed for os ved at ratificere denne Konvention, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at Samtykket dertil bliver givet.

Bramsnæs: Paa Socialdemokraternes Vegne skal jeg ligesom den foregaaende Taler anbefale Vedtagelsen af Forslaget om Ratifikation af den foreliggende Traktat. Det er et betydningsfuldt Emne, den omhandler, og den er vel særlig betydningsfuld, fordi den er et Bevis paa og formentlig et opmuntrende Bevis paa, at der fra Folkeforbundets Side kan tilvejebringes Enighed mellem Nationerne om vanskelige Stridsspørgsmaal; thi Aalandsøerne har jo været et overordentlig vanskeligt Stridsspørgsmaal. Fra Socialdemokraternes Side ser man med nogen Fortrøstning hen paa Folkeforbundets Virksomhed og venter sig derigennem en Udvikling i Retning af større Mulighed for at skabe Enighed mellem Nationerne. Det vil derfor forstaas, at det for os er let at tiltræde en Beslutning som den foreliggende, idet det her drejer sig